

Vypraveno

dne 15.4.16 R.F.

PŘILOHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 21. 4. 2016
podpis: 26. 4. 2016

MVCRP016HYDU

V Praze 13. dubna 2016

Č.j.: MV-189074-4/VS-2015

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0534r

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podala
oz. nar. Voroněž - Ruská federace, (dále také „žadatelka“), rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále také „Ministerstvo vnitra“), ze dne 23. 9. 2015, č. j.: VS-3821/835.3/2-2014, kterým nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno společné žádosti o udělení státního občanství České republiky, do které byly zahrnuty nezletilé děti: syn
Moskva – Ruská federace, dcery nar. Ústí nad Labem – Česká republika, nar. aha – Česká republika, a nar. Praha – Česká republika, všichni státní občané Ruské federace, všichni trvale byt
a rozhodl t a k t o:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad zamítá.

O d ů v o d n ě n í

I.

Žadatelka prostřednictvím Úřadu městské části Praha 14 požádala o udělení státního občanství České republiky na základě společné žádosti, do které zahrnula nezletilé děti (dále také „žádost“). Žadatelé a nezletilé děti jsou státními občany Ruské federace. Žadatelka je rozvedená, manželství se státním občanem Ruské federace uzavřené v roce 1998 bylo rozvedeno v Moskvě v roce 2005. Z manželství se narodily dvě nezletilé děti (syn , mimo manželství s bývalým manželem se narodily další dvě nezletilé děti (dcery). Souhlas druhého rodiče (otce) se změnou ruského státního občanství nezletilých dětí je součástí spisu pod položkou č. 1. Žadatelka, syn mají na území České republiky povolen trvalý pobyt ke dni 3. 9. 2007, dcera ke dni 5. 12. 2007, a dcera e dni 20. 4. 2009.

Ministerstvo vnitra podle ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu usnesením ze dne 22. 12. 2014 přerušilo správní řízení o žádosti do 20. 2. 2015 a současně vyzvalo žadatelku, aby v této lhůtě předložila listiny, které Ministerstvo vnitra v usnesení specifikovalo, jež jsou nezbytné k posouzení splnění zákonem stanovených podmínek pro udělení státního občanství České republiky. Žadatelka byla poučena o tom, že předložení požadovaných listin je nezbytné k úplnému a přesnému zjištění skutečného stavu věci ve smyslu ustanovení § 3 správního řádu. Ministerstvo vnitra v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informovalo žadatelku o zahájení správního řízení (§ 44 správního řádu). Žadatelka byla také poučena, že má podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu správního řízení a vyjádřit ve správním řízení své stanovisko, respektive vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, a to až do doby jeho vydání. Ministerstvo vnitra rovněž informovalo žadatelku o skutečnosti, že dcera nesplňuje podmínku zakotvenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, a o zákonných možnostech prominutí nesplnění této podmínky. Žadatelka byla poučena také o možnosti zastavení správního řízení o žádosti, a to v případě, že neodstraní vady žádosti, respektive nedoplní žádost o listiny, o které ji Ministerstvo vnitra v dotčeném usnesení výslovně požádalo. Před vydáním rozhodnutí byla žadatelce dána možnost, aby se vyjádřila k podkladům rozhodnutí. Žadatelka této možnosti využila dne 8. 9. 2015, kdy na Ministerstvu vnitra nahlédla do spisu a sdělila další skutečnosti související se splněním zákonných podmínek pro udělení českého státního občanství (viz protokol ze dne 8. 9. 2015 založený ve spise pod položkou č. 90).

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatelka, nezletilé děti - syn a dcery a splňují podmínku pro udělení českého státního občanství podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, tj. podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky ke dni podání žádosti a po tuto dobu se zde převážně zdržují. Tuto podmínku ke dni podání žádosti nesplňuje nezletilá dcera. Ministerstvo vnitra její nesplnění neprominulo ve smyslu ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, jež předpokládá u osoby žádající o české státní občanství narození a povolený trvalý pobyt na území České republiky.

Splnění podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, ve spojení s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), žadatelka a nezletilé děti neprokazují.

Z obsahu evidence Rejstříku trestů nevyplývají o žadatelce a nezletilém žádné informace o jejich odsouzení. Žadatelka a nezletilý tak prokázali splnění podmínky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o státním

občanství. Nezletilé děti ..... a ..... splnění této podmínky, s ohledem na věk, neprokazují.

Ministerstvo vnitra konstatovalo, že žadatelka splnila podmínku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství, neboť prokázala znalost českého jazyka podle vyhlášky č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky, a to pohovorem u Úřadu městské části Praha 14 dne 23. 12. 2013, jak vyplývá ze záznamu a protokolu ze dne 23. 12. 2013, jež je součástí spisu pod položkou č. 6. Nezletilý ..... a nezletilé děti ..... a ..... splnění této podmínky neprokazují.

Ministerstvo vnitra dospělo k závěru, že žadatelka, nezletilý ..... a nezletilé děti ..... její podmínku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství spočívající v plnění povinností vyplývajících ze zvláštních právních předpisů na úseku pobytového režimu, veřejného zdravotního pojištění, sociálního zabezpečení, důchodového pojištění, poplatků, daní a odvodů.

S ohledem na skutečnost, že nezletilé ..... podmínka zakotvená v ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství nebyla prominuta, Ministerstvo vnitra v souladu s principem jednotného státního občanství v rodině jejich žádosti nevyhovělo.

II.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 23. 9. 2015, č. j.: VS-3821/835.3/2-2014, podala žadatelka včasný rozklad. Žadatelka v rozkladu vyslovila nesouhlas s argumentací prvoinstančního správního orgánu v napadeném rozhodnutí spočívající v neprominutí nesplnění podmínky nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky ke dni podání žádosti u nezletilé ..... a to v kontextu zásady jednotného státního občanství v rodině, což se následně odráží v nevyhovění žádosti i žadatelce a ostatním nezletilým dětem. Namítá, že Ministerstvo vnitra řádně neodůvodnilo neprominutí nesplnění dotčené podmínky, když v napadeném rozhodnutí konstatovalo, že se žadatelka a její nezletilé děti do české společnosti řádně integrovali. Tuto skutečnost opírá o řádné plnění povinností, které jí vyplývají z českého právního řádu. Žadatelka uvedla, že zabezpečovala svým nezletilým dětem veškeré základní potřeby a jistoty, přičemž nevyužívala sociální systém České republiky. S ohledem na délku pobytu na území České republiky konstatovala, že se český stát mohl přesvědčit, že si plní povinnosti a rodina vede řádný život. Namítá také, že pokud nebude uděleno české státní občanství nejmladší nezletilé dceři ..... měla by shodné občanství s biologickým otcem, se kterým je žadatelka rozvedena, a který prozatím o české státní občanství z časových důvodů nepožádal a hodlá tak učinit v budoucnu. Nezletilá dcer: ..... by tak měla jednotné státní občanství s biologickým otcem.

V intencích shora uvedeného žadatelka navrhuje napadené rozhodnutí zrušit a žádosti vyhovět.

III.

O rozkladu rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise ministra vnitra. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra rozkladem napadené rozhodnutí přezkoumal z hlediska splnění podmínek zakotvených v ustanovení § 7 odst. 1 zákona o státním občanství žadatelkou a nezletilými dětmi zahrnutými do žádosti.

Ministr vnitra konstatuje, že nezletilá dcera nesplňuje podmínku stanovenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství a nesplnění této podmínky jí nebylo prominuto. Pokud žadatelka v této souvislosti považuje za možný postup, aby nezletilá dcera zůstala jednotné státní občanství (dosavadní státoobčanský status), s biologickým otcem, který dosud o české státní občanství nežádal, ministr vnitra k tomu uvádí, že i v takovém případě by nebyla zachována zásada jednotného státního občanství v rodině, neboť udělením českého státního občanství žadatelce, jako zákonnému zástupci nezletilé dcery a ostatním nezletilým dětem, by byla tato zásada prolomena a jediná nezletilá dcera by české státní občanství nenabyla. Ministr vnitra proto musí respektovat zejména její nízký věk a její plnou a trvalou existenční závislost na žadatelce, když po rozvodu manželství s biologickým otcem jí byla svěřena do péče.

Ministr vnitra v této souvislosti plně reflektuje rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2014, č. j. As 142/2013-29, když obdobně jako Nejvyšší správní soud v rozsudku pro daný případ, mimo jiné konstatuje, že shora uvedené řešení je sice pro žadatelku nepříznivé a nechtěné (neudělení českého státního občanství), ale nezakládá nezákonnost napadeného rozhodnutí, resp. zneužití správního uvážení správním orgánem. Ministr vnitra se rovněž domnívá, že v intencích právního názoru Nejvyššího správního soudu napadeným rozhodnutím nedošlo k porušení zásady přiměřenosti a legitimního očekávání, ani k případné libovůli správního orgánu, a zásady předvídatelnosti. Správní orgán v dané věci zjistil skutkový stav věci, který nebyl žadatelkou nijak zpochybněn, a na jeho základě dospěl k závěru, že je nezbytné vycházet a uplatnit pro daný případ zásadu zachování jednotného státního občanství v rodině, ne však způsobem nastíněným žadatelkou v rozkladu (ponechat ruské státní občanství nejmladší nezletilé dcery tedy shodné s občanstvím biologického otce), jak je shora uvedeno. V intencích uvedeného judikátu („Účelem obecně uznávané zásady jednotného státního občanství rodičů a dětí [srov. čl. 6 Evropské úmluvy o státním občanství, publ. pod č. 76/2004 Sb. m. s.; nebo § 3 písm. a), § 3a, § 4, § 6 odst. 2, § 9, § 11,

odst. 1 písm. d), e) a f) zákona o státním občanství] je ochrana rodinných vazeb a zabezpečení jednotného státního občanství celé rodiny.“) ministr vnitra ze spisu nezjistil nic, co by dokládalo, že žadatelka mohla mít legitimní očekávání, že její žádosti v plném rozsahu bude vyhověno, když žádost podávala s vědomím, že její nejmladší dcera _____ (se dni podání žádosti předmětnou podmínku nespĺňuje. Na základě shora uvedeného ministr vnitra nevyužil ustanovení § 11 zákona o státním občanství a nespĺněnou podmínku nezletilé dceři _____ neprominul.

Ministr vnitra vychází jednak z projevené vůle žadatelky spočívající v podání společné žádosti v intencích ustanovení § 7 odst. 2 zákona o státním občanství, tak z vlastního přesvědčení, že sice navrhovanému postupu rozumí, ale není účelný, když žadatelka do společné žádosti zahrнула nezletilé děti, zejména pak nejmladší dceru _____ která dotčenou podmínku nespĺňuje, a která je na žadatelce ještě plně existenčně závislá. V této souvislosti pak ministr vnitra zohlednil faktické soužití rodiny ve společné domácnosti a zejména pak úplnou vazbu nezletilých dětí na žadatelku.

Ministr vnitra nijak nezpochybňuje žadatelčinu integraci do české společnosti, o kterou se opírá žadatelka v rozkladu, a to zejména integraci pracovní, přesto však musí opětovně konstatovat, že pokud by bylo uděleno české státní občanství jí a nezletilému synovi _____ a nezletilým dcerám _____ došlo by k narušení jejich rodinné integrace, neboť by nebyla zachována zásada jednotného státního občanství v rodině, když by nejmladší dceři _____ bylo ponecháno ruské státní občanství shodné se státním občanstvím biologického otce, jak již bylo shora uvedeno a odůvodněno.

Na základě uvedených skutečností ministr vnitra rozhodl způsobem uvedeným ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

100

100